

ODSTĘPUJĄCY (6) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

sg m N odstępujący (2). ◇ pl N m pers odstępujący (1). ◇ G odstępujących (2). ◇ D odstępującym (1).

Sł stp s.v. odstępować, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. odstępca.

1. *Odchodzący, oddalający się; rozstający się z kimś; abscedens Mącz (2) : Abscedens, Odstępujący/ albo Odftąpiony Mącz 43d.*

odstępujący od kogo (1): Chriřtus Pan nie bije ani ofkárza niko^{go}: ani nákoniec vcźniow fwyh włałnych/ ná náuce fię iego gorźzących y od nie^{go} odftępuiących [...] fuka ábo zákłina CzechEp 51.

2. *Postępujący inaczej niż dotychczas (4) :*

a. *Wylamujący się z jakiejś wspólnoty, obowiązku wierności; recedens Vulg (2) :*

α. *Buntujący się przeciw komuś (1) : Włfycy Książętá ich odftępuiący fą. Leop Os 9/15.*

β. *Występujący z jedności wiary (1) :*

Wyrażenie: »odstępujący od prawdy wiary« (1): Vmyłnie grzełżącym y odftępuiącym od iuż poznáney y przyiętey prawdy wiary Chriřtułowej/ nie zoftawa ofiárá zá grzech. WujNT 773.

b. *Łamiący nakazy boskie (1) :*

Wyrażenie: »odstępujący wolej bożej« (1): Iáwne wyrażenie złych á fáłeźnych fzfáfázow odftępuiących wolej Bożej. LubPs N3 marg.

c. *Przestający postępować w pewien sposób [od czego] (1) : Iob fię záleca temi fłowy: (Mąż prořty y práwy y Bogá fię boiący/ á od złego odftępuiący.) SkarKazSej 662b.*

Synonim: 1. odchodzący.

Cf ODSTĘPOWAĆ